

шникъ атъ не можаа съ никакъвъ образъ да се оудовлетвори, и какъ нин не смѣ имали такъвази сила, коѣто давы можаа да оудовлетвори строгость та на правда та Божіа. Такожде е извѣстно, какъ ветхо-законны те жертвы, които състоели въ приношеніе то на животны, немали ни малю дѣйствиѣ за да оумилостивѣятъ Бѣга. Сынъ Божій и ходатай нашъ въсе пріелъ все това на себеси и го свършилъ. Страданіа та неговы, проливѣема та кръвъ, и бесчѣстна та смѣрътъ видѣли се предъ Бѣга, като чи ли бы страдалъ самъ грѣшникъ. И наказаніе то на неповиннаго Спасителя вѣнчано по неспытанны те сѣдбы Божіи вѣнчано наказаніе, за коѣто нин смѣ заслужили. Така разсѣждава заради това Апостолъ Павелъ, (Коринт. б. 14.) “Ибо любви Божіа ѡбдержитъ насъ съждашиху сѣ: яко аще единъ за всѣхъ оумре, то вси оумроша. ,, И стѣхъ: 21. “Невѣдѣвшаго грѣхъа по насъ грѣхъ сотвори (то естъ предѣлъ его на смѣрти яко грѣшника) да мы вѣдемъ правда Божіа ѡ немъ. ,, И Исѣа. нѣ. 5.) “Той ѡзвѣнъ вѣсть за грѣхи наша, и мученъ вѣсть за беззаконіа наша, наказаніе мѣра нашегѡ на немъ, ѡзвою его мы ѡсцѣвѣхомъ. ,, Смѣрътъ та Хрѣстова е жертва истинна: понеже той принѣслъ самъ себеси на кръстѣ атъ жертва, и като агне незлобно закланъ былъ по правосѣдіе то Божіе, и горѣлъ съ огненна любовь, да бы спасалъ родъ атъ человѣчески. И това жарко желаніе было предъ Бѣга Отца пріѣтно всеожженіе и странно зрѣлище. Хрѣ-